

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 148/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Косанић, адвокат из ..., против туженог ЈП „ВОЈВОДИНАШУМЕ“ из Петроварадина, кога заступа Милан Козомора, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4504/19 од 21.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4504/19 од 21.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1856/18 од 30.10.2019. године, ставом првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је поништен анекс уговора о раду бр. .. од 20.06.2018. године, дел.бр. .. од 11.07.2018. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 90.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове поступка од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4504/19 од 21.09.2020. године ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражен поништај анекса уговора о раду бр. .. од 20.06.2018. године, дел.бр. .. од 11.07.2018. године, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У конкретном случају, тужилац тражи заштиту права из радног односа, али се не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), већ је предмет спора утврђење законитости анекса уговора о раду којим се врши распоређивање тужиоца на други одговарајући посао и радне задатке, а који нема за последицу престанак радног односа тужиоца.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**